

Egy örömteli cselekedet

Textus: „Oly dolgot cselekszem a ti napjaitokban, amit el sem hinnétek, ha beszélnék.” (Habakuk 1,5/b)

Amikor Isten hihetetlen dolgokat tesz, hajlamosak vagyunk azt gondolni, hogy azok örömteli cselekedetek. Például csodálattal gondolunk az Ő megváltói munkájára. De valami fordított, ellenkező dolog is megtörténhet. Habakuk éppen ezt tapasztalta meg. Isten munkája megdöbbenően meghökkentő. És ez még elég enyhe kifejezés...

Habakuk olyan ember, aki „terhet” hordoz. Ez az ő elhívását jelenti. Valami elképzelhetetlenül hihetetlen dolgot lát maga körül. És amit „lát”, az maga Istennek az útja. És ő tudja, hogy milyen nehéz ezt elfogadni.

A próféta érzi, hogy elhívásánál fogva terhet hordoz. Ez a teher, Isten ítélete nyomasztja a lelkét. S mindaz, ami benne van, kitör belőle: Uram, **„meddig még...”** **„Meddig kiáltok még, Uram és nem hallgatsz meg?”** (Habakuk 1,2/a). Ez egy megpróbáltatásban levő aggódó ember kiáltása. Mikor szabadítasz meg?

Habakuk neve

Habakuk neve idegenül hangzik nekünk. Nevének jelentése egy kert növény, egy kúszónövény, amelyből nyelvtani igét lehet formálni. Valahogy így: ölelni. Habakuk neve tehát azt jelenti, hogy „ölelő”, vagy „akit ölelnek”. Vagyis az ő neve nem jelent mást, mint hogy Isten őt szenvedélyesen átölelte.

Luther e kifejezés kapcsán még másra is felhívja a figyelmünket. Arra a szerelmes, cirógató ölelésre, mellyel Isten vigasztalást nyújt a nyomorúságban levőnek. „Habakuk neve összefüggésben áll a tisztségével. Ez azt jelenti, hogy

valakit szeretettel, becézgetve ölelni. Így ölelte át ő is a kisértésben levő népet.” – mondja Luther.

Panasz

Mi az a nyomorúság, amiből a próféta kiált? A próféta komolyan veszi a helyzetet, amiben Jeruzsálemben van. Erőszakos ellenség pusztította a választott népet. Ez a háború próbára tette őket. A szent Tóra elvesztette erejét és a jogosság távol állt mindentől. Azok az istentelenek, akik ismerték ugyan az Isten törvényét, de nem aszerint éltek, nyomorgatták azokat, akik az Úrban bíztak, sanyargatták az Istenfélőket.

Ez az istentelenség minden korban felismerhető.

Isten törvényét megváltoztatták, kiforgatták a maguk javára. Az igazságtalanság civódáshoz és perpatvarhoz vezetett.

Íme, mit tud tenni a bűn mindenütt az Isten gyermekeivel.

Vajon fel kell hagynunk ilyen helyzetben azzal, hogy Istenhez kiáltsunk? Meddig?... A mindenkori gyülekezeteknek nagy előnye, hogy a nyomorúságban és az igazságtalanság közepette kiálthat az Úrhoz: Miért nem avatkozol közbe, Uram?

Felelet

Hála Istennek, jön a felelet. Az nem lehetséges, hogy az ég és a föld hatalmas Ura nem hallja népe kiáltását és nem akarna beavatkozni. Ő azonban valami különöset akar tenni. **„Egy cselekedettet cselekedni”** -, így olvasható ez héberül. És ez azt a határozott bizonyosságot jelenti, hogy Isten erővel közbelép.

Nem a távoli jövőben, hanem ma, „**a ti napjaitokban**”, vagy ahogy Habakuk 3,2 mondja: **”évek közepette.”** Egyedül Istennek ez a tette vált ki megdöbbenést a népből.

Isten ilyen „különös tettet” visz végbe. Isten hihetetlenül más, mint mi. Ő másképpen hallgatja meg a kiáltásainkat, mint azt mi gondoljuk. És mi mégis tanácsot adunk Neki: mit hogy tegyen.

Hihetetlen

Istennek ez a „különös cselekedete” kísértéseket és megpróbáltatásokat eredményeznek a földi ember életében. Hogyan lehetséges az, hogy a választott nép számára nem szolgáltat igazságot? Eltűri, hogy a kegyetlen és félelmetes Káldeusok lerombolják Jeruzsálemet, szédüljanak mindent és nyomukban halál és fájdalom marad. Ezt tenné Isten? Létezhetetlen. És mégis lehetséges.

Isten különös cselekedeteit mi nem érthetjük meg. És mégis, ahol Ő munkálkodik, ott történik valami. Ma is. És ahol Ő cselekszik, ott következmények is lesznek. Még különösebbek, mint amit el tudunk képzelni. Éspedig az, hogy Ő helyettünk meghalt a Golgotán. Milyen hihetetlen, csodálatra méltó tett ez! Ennyire megalázta magát, hogy nekünk életünk legyen. Hihetetlen! És mégis megtörtént!

Ámen.

Biharszentjános, 2014.09.03.

Csomay Árpád (M.A.van den Berg nyomán).